

PlaçaGran

Publicació
Granollerina

Núm. 9

Divendres, 5 de gener del 1979

Preu: 25 ptes.

CARTA ALS REIS

Quan el Consistori no fa cas de les nostres cartes

Estimats Reis de l'Orient:

Ens expliquen les històries que estàveu badant per la finestra i veíreu una estrella que tenia ganes de jugar. Agafàreu els vostres patracols i els estris necessaris i us decidíreu a seguir-la. Arribàreu a parlamentar amb el dèspota Herodes, que després de la vostra tertúlla va desencadenar la seva crueltat realitzant la primera innocentada. Però, aconseguíreu el vostre propòsit d'adorar l'Infant del pessebre.

Uns diuen que sou uns reis. D'altres uns mags. Però la tradició ha fet que per aquests dies la nostra mainada us envii cartes plenes d'ihusió i els corresponen amb llaminadures, joguines i regals. Sempre esteu esplèndits. No coneixeu la gasiveria. Per això, en aquests anys d'austeritat ens hem atrevit a amoinar-vos en nom dels nostres ciutadans.

Fa temps que enviem cartes al nostre Consistori, però no ens en fan cas. Els demanem —tan correcte com sabem— que ens posin els noms dels carrers en català i no ens en sortim. No hi ha manera! Fa un temps que dintre el Congrés de Cultura Catalana s'organitzaren i —amb certa solemnitat— cobriren amb papers alguns rètols, però ni així ens en fan cas.

Com que el poder local no ens respon, hem pensat amb vosaltres, que tot ho podeu!

Si no s'hi posa solució ben segur que més de la meitat de regals us els tindreu d'emportar perquè no trobareu el domicili. Sort en tindreu de l'estrella, però nosaltres no acostumem a mirar als núvols i tenim posada la ihusió en aquests rètols —llegibles— en català.

El Consistori que diu que no té diners en canvià uns quants, però ho va

fer amb un material ben car, que en diuen ceràmica, i que a quatre passes no es llegeix i a més ens hi posen un escut, que ara resulta, després d'unes indagacions de l'historiador Estrada, que no ens pertany. No pretenem que poseu uns rètols luxosos, només demanem que siguin clars i catalans. Ben senzill!

Ah! I si aneu a parlamentar amb el nostre alcalde no li digueu res. No fos cas que ens sortís amb una altra innocentada.

Potser això que us demanem no entra en els vostres regals per aquestes festes, si es així us demanem que ens contesteu de seguida, perquè aprofitaríem el Papa Noel que cada dia va al carrer Barcelona i ben segur que ens ho solucionaria. Creieu-nos que hi aniríem encara que fós la vostra competència.

Si tots aquests camins fallessin podrien demanar-ho als propis veïns dels carrers, però què dien. Llavors potser ens sortiria el Consistori dient que allò els correspon a ells. Perquè a part d'un problema lingüístic n'hi ha un altre d'ideològic, i amb aquest hem de respectar els que pensen diferent, el que sí podem exigir és canviar el Consistori.

I amb això —vosaltres que sou mags— no hi podeu fer res?

La Redacció

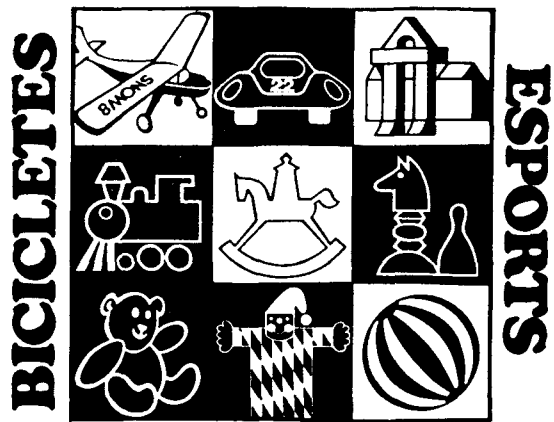
som
**Auto-Escola
CANO**
aviat ens coneixerà per
**Auto-Escola
SCALEXTRIC**

locals climatitzats • sala de biblioteca •
bar • música ambiental • sala de teòriques
cabines electròniques

PREUS POPULARS

Passeig de Colom, 29
aviat, una nova secció al
Carrer Roger de Flor, 57
GRANOLLERS

JOGUINES

Reis... Reis...

Anticipeu les compres
Visiteu les nostres exposicions
Reserveu els encàrrecs

SASTRE Plaça Perpinyà, 15 - Generalíssim, 5

baró S.A.
CONSTRUCCIONS

Ronda Universitat, 7, 2.^{on}
Tel. 318 32 34
barcelona
Josep Umbert, 84
Tel. 870 23 94
granollers

Gestoria
GARCIA

Assessoria fiscal i contable
Declaracions de renda

CARRER GIRONA, 52, 1 - TEL. 870 04 92 - 870 22 11
CARRER A. VIÑAMATA, 3 - TEL. 870 13 79
GRANOLLERS

La Unió Liberal puntualitza

Sr. Director de
«Plaça Gran»

Setmanari Granolleri
Ciutat

Ens hem vist agradablement sorpresos per la publicació en el número del dia 23 d'aquest mes de l'article reportatge que fa referència al problema de la nostra Societat «La Unió Liberal».

Després de quaranta anys és, aquesta, la primera vegada que es parla públicament i en lletres de motlle, encara que d'una manera tangencial però significativa, respecte el contenciós pendent d'una solució satisfactòria per a la nostra Societat i, en definitiva, pel poble de Granollers.

Cal dir des d'ara, que per arribar a aquesta solució i abans que res, serà inexcusable establir contacte amb la gent de La Unió Liberal, al cap i a la fi els legítims dipositaris que som d'aquesta reivindicació encara insatisfeta. I podem avançar-nos dient que, sigui quin sigui el resultat, aquest no podrà ésser altre que el que determinin els socis de La Unió Liberal lliurement i en assemblea pública que serà convocada al seu temps.

També estem convençuts —altrament fóra pecar d'ingenus— que el clima adient es donarà quan a la nostra ciutat s'instauri definitivament una autèntica convivència basada en la democràcia. I que d'aquesta nova etapa de llibertat en sorgirà la llum que ha de resoldre d'una vegada aquest greu problema que ha pesat com una llosa damunt dels nostres conciutadans.

El saluden ben cordialment,

LA COMISSIÓ DE SOCIS
DE «LA UNIÓ LIBERAL»

Granollers, desembre del 1978

Nota aclaratòria

L'article «Informació Pública» de l'Extra de Nadal és el Comunicat dels partits Convergència Democràtica de Catalunya i Unió Democràtica de Catalunya

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevosti
Redacció: Arian Botey, Josep Cardús,
Manel Clot, Joan Colomer, Josep Comas, Lluís Diumaró, Josep M. Farnés,
Josep Garrell, Esteve Sala, Lluís Tintó.

Col·laboradors: Lluís Bauxell, Pere Canal, Carme Garrell, Ramon Munné, Vicenç Oliveras, Francesc Sala, Esteve Sarroca, Martí Suñol.

Corrector: Jaume Camp

Administració: Montserrat Ponsa

Imprimeix: Gràfiques Garrell

Vila oberta

Nova veu del Vallès Oriental

És el títol del butlletí que edita Unió Democràtica de Catalunya, com a portaveu de la nostra comarca. Del seu número 6 del mes de desembre, que vàrem rebre, a més dels diferents articles i notícies, una d'elles és la següent:

«El Vallès Oriental estarà ben representat a la direcció del partit després de l'últim congrés d'UDC. Al Consell Nacional han estat nomenats consellers en Josep M. Coll de Sant Celoni, la Carmina Monfort de Llerona i en Jaume Camp de Granollers, i a la junta del Consell Intercomarcal de la «provincia» de Barcelona, en Frederic Martorell n'ha estat nomenat president.»

Cantada de Reis

La Coral Infantil de la Societat Coral Amics de la Unió, en la vigília de l'arribada dels Reis d'Orient, sortirà a fer la popular Cantada de Reis, una tradició que la veterana societat, molt encertadament, vol tornar a fer reviure a la nostra ciutat.

Esperem que aquests petits cantaires seran ben acollits a les cases que vagin a oferir les seves cançons.

Sardanes a

Santa Coloma de Marata

En la diada de Reis, a les 12 del matí, tindrà lloc, a la Plaça de l'Escola de Santa Coloma de Marata una Audició de Sardanes, a càrrec de la Cobla Catalònia.

Música a

la Parròquia de Palou

Pel proper diumenge, dia 7 de gener, a les cinc de la tarda, està anunciat un bon Concert de Nadal, que donarà l'Orfeó Badaloní, a la Parròquia de Sant Julià de Palou.

Aquesta agrupació coral va ser fundada l'any 1921 i actualment la dirigeix Esther Martells, i en aquest concert nadalenc, que constarà de dues parts, seran interpretades «Cançons d'arreu del món», obra que aquests cantaires badalonins tenen enregistrada en disc de llarga durada i «Cançons de Nadal».

Podem dir que aquest extraordinari concert, serà l'últim acte cultural d'aquestes tradicionals festes de Nadal, Cap d'Any i Reis, a la nostra ciutat i no dubtem que l'església de Sant Julià de Palou s'omplirà de granollerins amants de la bona música.

Futbol Infantil a benefici de l'Escola de Subnormals

En el camp de futbol de l'Esport Club Granollers, els dies 6 i 7, al matí, es jugarà el Trofeu Vallès Oriental de Futbol Infantil, a benefici de l'Escola Montserrat Montero.

Participaran en aquest esportiu acte benèfic els equips: Terrassa, Sabadell, Granollers i Selecció Comarcal, que esperem faran gaudir als afeccionats al futbol, perquè els jugadors infantils generalment realitzen el veritable futbol.

I Trofeu de Reis

El diumenge, dia 7 de gener, a la bolera Bowling, a les 12 del migdia, es jugarà les finals masculina i femenina del I Torneig de Reis de Boles, sue han despertat molt interès entre els practicants d'aquest «joc de bitlles».

Exposició de Pintures

Armand Muntés i March

Des de la Diada de Cap d'Any, a la Sala de Cultura Sant Jordi de la Caixa d'Estalvis de Catalunya, el pintor Armand Muntés, té instal·lada una exposició de pintures a l'oli, que serà tancada el dia 15.

Cantades nadalenques

La Massa Coral claveriana de la nostra ciutat, actuarà el diumenge, dia 7, a la parròquia de Palou, a les 12 del migdia, amb motiu de les festes de Sant Julià, que es celebraran a la popular barriada.

També, a la tarda, donarà un altre concert a la població de Caldes de Montbui, on també hi participarà la Coral Infantil, sota la direcció del Mestre Josep Marqués.

Nova Junta Directiva

L'Associació Cultural, el passat divendres 29 de desembre, va celebrar la Reunió Ordinària de Socis, a la Casa de Cultura de la Fundació P. Maspons i Camarasa. L'assistència dels associats fou tan migrada que va semblar una «reunió familiar». L'ordre del dia, va aprobar-se per «unanimitat» i en l'apartat de l'elecció de la nova Junta Directiva, la novetat més a remarcar fou el nomenament com a President de Gregori Resina i Requena, ja que els demés membres són els mateixos que fins ara ja eren directius.

La nova Junta quedà formada: President: Gregori Resina i Requena; vice-president: Jaume Ortuño i Clapés; Secretari: Ramon Barnuvel i Lloveras; Vice-secretari: Rosa Llobet i Pellicer; Tresorer: Pere Illa i Gené; Comptable: Ricard Causa i Moreno; Vocals: Lluís Tintó i Espelt, Montserrat Lorente, Emili Sánchez, Pere Canal i Iglesias, Manuel Clot i Gendra, Arian Botey i Prat.

L'únic membre nou que fou elegit va ser Montserrat Lorente, com a vocal.

Museu de Granollers

Museu de Granollers, presentà la conferència: «Valoració de les Tradicions de Nadal», il·lustrada amb diapositives, que donà el senyor Josep M. Garrut, Director del Museu d'Història de Barcelona i Acadèmic de la Reial de Belles Arts de Sant Jordi ahir dijous 4 de gener a les 10 de la nit.

Cursos de Socorrisme

Organitzats per l'Escola de Socorrisme de la Creu Roja de Granollers, el proper dia 9 de gener, s'iniciaran un curs de Socorrisme i un curs de Dama Auxiliar, en el local social del carrer Prim.

Per informació dels que vulguin assistir-hi poden fer-ho de 8 a 1 del matí i de 5 a 8 de la tarda.

Ricard Arnan, ha mort

El dia 31 de desembre, a l'edat de 73 anys, va morir En Ricard Arnan i Pellicer, un granollerí d'una vella família de la població, qui durant molts anys va dedicar-se a l'elaboració de begudes carbòniques i sempre col·laborava en els actes festius de Granollers i fins de la Comarca.

Rebin els seus familiars el nostre condol per la pèrdua d'aquest granollerí bondadós.

LLIBRERIA MONTSENY

Tarafa, 2 - Tel. 870 48 42
darrera Cinema Majestic

**AL SERVEI DE LA
INDÚSTRIA ELÈCTRICA
DES DEL 1920**

Gestoria Sala Torras

Titular Pere Sala i Sagalés

Rambla Catalunya, 127 - 1.ª Carrer Josep M.ª Puntas, 27
Telèfon 217 31 50 (5 Línies) Telèfon número 870 01 86
BARCELONA - 8 GRANOLLERS

La solució al
**PLA ESPANYOL DE
COMPTABILITAT**

per a la PETITA i
MITJANA EMPRESA

(B.O.E. N.º 240 7-10-74. DECRET LLEI 12-1973 DE 30-11-73)

Una solució STANDARD
per a cada necessitat

LIBRERIA CARBÓ

CLAVÉ, 36 - GRANOLLERS - TEL. 870 04 32

Al consumidor del butà

Agrairia la publicació d'aquesta carta a la vostra secció.

A casa nostra tenim per a escalfar-nos, quan fa fred, una estufa de butà, d'aquelles que en diuen catiitiques. Fa uns dies que de cop i volta sentiem pudors d'emanacions de gas. Alarmats vàrem avisar, el proveïdor per tal que vinuessin a reparar-la.

Al cap d'una setmana va venir. I d'entrada ens va dir que el butà subministrava una barreja i que la combustió no es realitzava bé i per tant desprenia gasos. El que havíem de fer era trucar que ens canviessin les bombones. Així ho vàrem fer i l'estufa ens torna a funcionar. Ens va cobrar les tres-centes pessetes del desplaçament i aquí acaba la història.

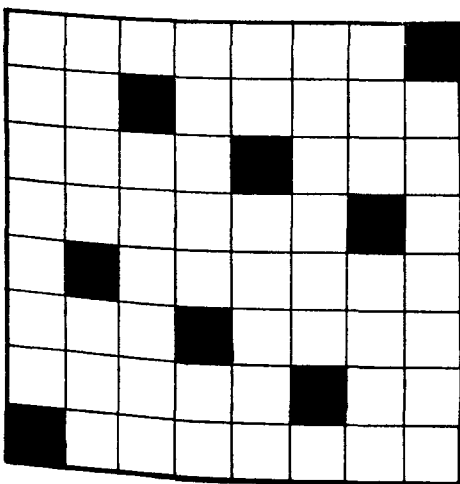
Fem aquesta carta per dues coses. Una és recomanar que quan hi hagi una anomalia en el subministrament s'ha de posar un anunci al diari i difondre-ho. El que no es pot admetre és el silenci i més quan està en joc tantes i tantes famílies que tenim estufes de butà. L'altres, es que si la companyia subministradora incompleix les seves obligacions aleshores, senyors reparadors de catalitiques, quan us avisin telefonau, però no us desplaueu. Ens vareu fer estar una setmana sense catalítica sense cap raó.

Em complau saludar-vos amb aquesta carta i voldria recomanar-vos una atenció al sempre sofert consumidor.

S'acomiada molt atentament.

Jaume Font

Mots encreuats - 4 • Quico

HORIZONTALS

- 1. Made in Japan. — 2. Al revés, porta. Peix. — 3. Al revés, fruit del cep. Home taujà. — 4. Formosa, graciosa. Cent. — 5. Vocal. Mina de sal. — 6. Al revés, orella anglesa. Al revés National Aeronautics and Space Administration. — 7. Al revés irritat, picat, N palatal. — 8. Pèrdua de la memòria.

VERTICALS

- 1. Vidal i ... — 2. Al revés, exclamació. Organització terrorista. — 3. Consonant. Seguit del 5 V., carrer granollerí. — 4. Destapava. Lloc al qual, en el qual o del qual. — 5. Element químic. Vegi's el 3 V. — 6. Separacions entre les ratlles del pentagrama. Consonant. — 7. Traspua. Ignasi. — 8. Pal untat de sabó per on cal enfilarse.

SOLUCIÓ AL NÚM. ANTERIOR

- H.: 1. Plaça Gr. — 2. El. obraC. — 3. Corb. Ana. — 4. Amarat. R. — 5. D. Ratapà. — 6. Ole, uroM. — 7. Roser. LE — Capítol. V.: 1. Pecador. — 2. Llom. loC — 3. A. Raresa. — 4. çobra. Ep. — 5. AB. Aturi. — 6. Gratar. T. — 7. Ran. Polo. — 8. Caramel.

Eleccions Generals i Municipals

El divendres, dia 29, a la tarda, es reunia, finalment, l'Assemblea de parlamentaris catalans, a la seu del Parlament de Catalunya, i en sessió solemne, presidida pel President i Consell Executiu de la Generalitat, s'aprovava el projecte d'Estatut, amb la sola abstenció del Senador Xirinacs, i el vot favorable de tots els altres diputats i senadors.

Seguidament, el projecte d'Estatut era presentat a les Corts, per una doble via: directament al Palau del Congrés de Diputats, a Madrid; i per correu, dipositat a Barcelona.

Era l'endemà dels Innocents. I tant aviat com els diputats i senadors catalans, en cloure la sessió, es posaven dempeus per a cantar Els Segadors, el president Suárez els plantava la llufa: Les Corts quedaven dissoltes, i es convocaven eleccions generals a celebrar el dia primer de març, i eleccions municipals a celebrar el dia tres d'abril.

Això significa que la tramitació del projecte d'Estatut queda paralitzada. I no sabem pas quines són les veritables intencions del líder de Unión de Centro Democrático respecte als Estatuts, ja que no pot deixar d'escamar-nos quan, en el seu discurs a la televisió, després d'afirmar de forma molt categòrica tots els altres objectius d'un nou govern en els aspectes institucionals, socio-econòmics, anti-terroristes, de desenvolupament de la Constitució, etc., evita el concepte d'autonomia de les nacionalitats i regions, per a parlar, només, de la distribució territorial del poder de l'Estat, la qual cosa —segons Suárez— ja no cal portar-la a terme amb aquella decisió de les altres, sinó que cal fer-ho «gradualment», «responsablement», «amb sentit de la racionalitat». Són paraules i expressions que, evidentment, poden amagar un propòsit de frenar i limitar les autonomies.

Per altra banda, les raons alegades per tal de justificar la convocatòria d'eleccions no semblen suficients per a imposar al país les quantioses despeses de la consulta electoral, en la qual, com ja el Sr. Suárez ens té acostumats, no s'estalviarà res, —com ho demostra el fet de celebrar-se també en dies feiners—; ni tampoc, i això és molt més important, no són suficients per a retardar l'adopció de mesures serioses destinades a resoldre els greus problemes que la nostra societat té plantejats i que, per motius purament polítics, no s'afronten amb la claredat i voluntat de solució que caldria.

Convocatòria, doncs, feta més servint interessos de partit, o polítics personals del Sr. Suárez, que no pas el general de la societat espanyola. I convocatòria perjudicial per a Catalunya.

C. U.

Retalls del Butlletí Oficial de la Província

CONVENIS I RESOLUCIONS

1 de desembre. — «Resolució de la Direcció General de Trabajo per la que se publican las tablas salariales para el personal de las Gestorías Administrativas.»

9 de desembre. — «Convenio Colectivo Sindical de Trabajo del sector Provincial de Tejas y Ladrillos.»

11 de desembre. — «Convenio Colectivo Provincial para la Industria de la Construcción y Obras Públicas.»

12 de desembre. — «XI Convenio Colectivo Provincial de Trabajo de las empresas de bebidas refrescantes, jarabes y horchatas.»

ADMINISTRACIÓ MUNICIPAL

8 de desembre. — CALDES DE MONTBUI «Habiéndose acordado por el Ayuntamiento de mi presidencia, en sesión celebrada el día 4 de diciembre del corriente año, la oportuna propuesta de habilitación y suplementos de créditos...»

8 de desembre. — CANOVELLES «Habiéndose acordado por el Ayuntamiento de mi presidencia, en sesión celebrada el día 30 de noviembre del corriente año, la oportuna propuesta de suplemento y habilitación de crédito...»

9 de desembre. — BIGUES I RIELLS «Habiéndose acordado por el Ayuntamiento

de mi presidencia, en sesión celebrada el día 30 de noviembre del corriente año, la oportuna propuesta de suplemento de crédito...»

11 de desembre. — PARETS DEL VALLÈS «Al objeto de celebrar los ejercicios del concurso libre convocado para cubrir, en propiedad, seis plazas de Guardias de la Policía Municipal, que se encuentran vacantes... se señala el día 16 de enero próximo, a las 17 horas, en el salón de sesiones de esta Casa Consistorial, para la iniciación de los ejercicios de la oposición...»

13 de desembre. — LLINARS DEL VALLÈS «El Ayuntamiento de mi presidencia, en sesión celebrada el día 10 de noviembre de 1978, aprobó los padrones municipales de las exacciones correspondientes al ejercicio de 1978, a saber:

- Tasa por recogida domiciliaria de basuras.
- Tasa por conservación de alcantarillado.
- Tasa por inspección motores, año 1977.
- Tasa por inspección motores, año 1978.
- Tasa por conservación de nichos.
- Arbitrios sobre solares sin edificar.
- Arbitrio sobre conservación de caminos.
- Arbitrio sobre inspección sanitaria de corrales.
- Impuesto sobre circulación de vehículos de tracción mecánica.»

Del moment

La premsa dels darrers dies ha publicat una nota que, com a professional de l'ensenyament, crec que demana un petit comentari. La nota diu: «Un professor de l'Escola Salvador Dalí de Figueres, ha estat denunciat al jutge acusat d'un presumpte maïtracte a dos alumnes d'aquell centre docent». I afegeix: «Segons sembla, l'esmentat professor, en voler posar ordre a la classe, propinà un parell de bufetades a dos alumnes que no es comportaven correctament». «La denúncia ha estat feta pels pares dels alumnes».

Caldria conèixer, és clar, amb el major detall possible les circumstàncies en les quals s'han produït els fets per a poder-los comentar amb la major justesa. Aquest no és el meu cas. En principi, però, vull remarcar que no admeto que l'ordre a la classe, un professor, l'hagi d'imposar a bufetades. Un professor i una escola eficients usen altres mètodes per a fer-se respectar. Però no sempre les coses i els fets són prou senzills per a poder-los jutjar degudament.

Deixeu-me dir, doncs també, que l'educació rebuda en la família per alguns alumnes és tan inadequada que massa sovint provoca, a l'escola, situacions inacceptables per al mestre que, si bé, no justificaran mai reaccions violentes podrien, en certs casos esdevenir, mes o menys comprensibles.

Sé que el que acabo de dir pot merèixer la disconformitat de molts pares, i per això voldria preguntar-los: Heu pensat alguna vegada que si els pares d'avui no tractessin, en general, amb tanta condescendència els seus fills i de tant en tant els donessin en el moment just, una bufetada ben merecuda, els mestres potser no es veurien abocats a perdre els estrets i a cometre, en una situació penosa, una acció que no s'hauria de produir mai?

Voldria només que aquesta pregunta se la fessin els pares que han denunciat el mestre i la poguessin respondre amb una absoluta tranquil·litat de consciència i sense el més petit indici de culpa

Josep Badia i Moret

La vista és la que treballa

Hem observat en un article inserit la setmana passada, un dels castellanismes més freqüents a casa nostra: es tracta del verb *emplear*, i, naturalment, del substantiu *empleat* (en castella, *empleado*).

Així, diem (mal dit): *emplear* un home en una terra; *emplear* una navalla per a afaitar-se; *emplear* un betum especial; *emplear* diners en un negoci; mira si els pots *emplear* en alguna banda.

En tots aquests casos no és gens difícil de trobar el verb adient. En el primer cas, podem dir *ocupar*; en el segon i tercer, *emprar* o bé *usar*; en el quart, *esmerçar*; i en el cinquè, *col·locar*.

Si volem donar destinació o bé ocupació a una persona en alguna cosa, usarem *aplicar*, *destinar*, *emprar*.

Destinar algú a un servei públic és *ocupar* o bé *col·locar*.

Gastar, consumir, aplicar a un objecte, *esmerçar*.

Pel que fa referència al mot *empleat* és encara potser més difícil de desarrrelar que el verb del qual deriva.

No obstant, caldria que recordéssim que:

La persona que ocupa un càrrec dins una oficina de servei públic, hauria d'ésser anomenada, *funcionari*; dins unes empreses particulars, *dependent* o *dependent*; aquell que presta serveis dins una oficina, *oficinista*, *administratiu*.

Quan ens referim a ocupació o bé ofici, *càrrec*. Quan volem dir acció i efecte d'esmerçar, *esmerç* o bé *ús*.

Un altre mot que també utilitzem molt sovint incorrectament és el verb *despejar* i, ja no cal dir, el participi *despejat*.

En el sentit policíac de buidar de gent places o carrers, cal dir, *desocupar*.

En el sentit meteorològic de quedar el cel llis, cal dir, *esboïrar-se*, *asserenar-se*, *aclarir-se*.

També *esbargir* pot substituir de vegades *despejar*.

I en el sentit matemàtic, *despejar* una incògnita, cal dir, *separar*.

Finalment, remarcarem que el mot *despejat* (en castellà, *despejado*) cal bandejar-lo i substituir-lo per *eixerit*, *desimbolt*, *espavilat*, *eixit*, *eixorivit*, *despert*, *viu*, *esparpillat*, *deixondit*, *escotorit*, etc.

I, per avui, prou. Gràcies per la vostra atenció.

R. M. C.

Esport pels carrers

Ja va celebrar-se la I MARXA POPULAR, un bon nombre de granollers, vàrem acudir a la crida i participarem.

El matí del dia 24 de desembre del 1978, serà recordat pels participants, ja que fou un bell matí, hem de dir que l'entusiasme i l'alegria fou la nota dominant, també hem de dir que malgrat la nombrosa assistència hi hagueren excessives absències, tal vegada aquestes absències, són les que ens donen tema per reflexió, què en serà del nostre Esport...?

Gent de més de quaranta anys, molt poca, de vint-i-cinc amunt, uns quants més i per sota aquesta edat la gran majoria. Així sumàrem pels volts de quatre cents participants.

L'iniciativa d'aquesta Marxa, no sabem a qui correspon en concret, el que si sabem però, és que tenim properes les eleccions municipals, els partits polítics que organitzaren la Marxa, són els que probablement guanyaran aquestes eleccions. En acabar la Marxa, hi havia qui volia llegir un manifest, no es va arribar a fer, en realitat no calia, el manifest ja l'havien fet els participants, però tal vegada aquest manifest que no es va llegir, ens hauria aclarit d'alguna manera la política esportiva que podien seguir en cas de guanyar.

S'ha dit i repetit, que l'Esport no ocupa ni el lloc ni l'espai que li correspon, que una reforma total és necessària, ja que amb els sistemes actuals, l'Esport no pot arribar a tot-hom, no obstant, a Granollers és quel-

com diferent, ací tenim una estructura més o menys vàlida per tots aquells que no han arribat als quinze anys, també tenim uns equips en diferents esports, que amb tots els seus defectes, poden servir per despertar l'esperit dels joves i poder somniar amb l'èxit i la glòria, la decepció, ja vindrà més tard.

El que no tenim, és aquest Esport, per tota aquesta gent de més de quinze anys, instal·lacions n'hi han, l'etern problema, omplir-les degudament, pressupostos suficients i a funcionar.

Tot això, és el que poguérem copsar el matí de la Marxa, abans de començar es notava molta il·lusió i alegria, en acabar, cansats, això sí, amb la satisfacció d'almenys per una vegada, haver estat protagonistes. Per primera vegada, esportivament parlant, hem tingut quatre cents guanyadors.

Estadísticament parlant, la Marxa ens dona els següents resultats:

420 participants.

7 retirats per diferents causes.

1 participant de 76 anys, El senyor Anfrons, mecànic electricista.

5 participants de 7 anys. Un feia anys el mateix dia, varen acabar tots.

72 participants de més de 30 anys. D'aquests la meitat passaven de 40.

128 participants entre els 20 i els 30 anys.

220 participants de menys de 20 anys.

J. Comas

illa sports

Generalíssim, 165
Telèfon 870 16 34
GRANOLLERS

Plaça Gran

Publicació
Granollera

Anuncieu-hi!

Natura i contra natura

(1)

L'espai verd com element vital i social

Quan, avui dia, parlem o llegim quelcom relacionat amb el medi ambient o els espais verds, un sentiment, i fins i tot marcat interès, ens abassega. Això és un fet ben palès que ja ningú no pot negar i que no deixa de complaure'ns. Fa pocs dies que aquestes singularitats no es donaven i això vol dir que quelcom ha canviat, i la preocupació per aquesta temàtica és un fet que hem de celebrar.

Diuen que per arranjar quelcom ha d'haver-se espatllat molt. És una trista modalitat que tenim els homes de raonar, però, sens dubte, és un fet que constatem a diari en tots els àmbits del nostre complex social.

A nosaltres ens sembla que el motiu essencial d'aquesta inquietud ha estat el perill d'una tragèdia en la qual, cadascú, se sent protagonista i víctima. La vida és un do preuat, en el grau màxim, i encara que en diguem fàstics ningú no la vol perdre sense sentit.

L'home, per una de tantes inconsciències que l'envolten, ha oblidat o, amb una marcada supèrbia, ha intentat mirar el seu entorn com una parceHa dominada totalment i sotmesa al seu jou. Les sotragades constants, però, l'han fet posar dret i abaixar el cap. Poc a poc aquest «superman», creador de la societat de consum, va veient que la Natura és una fàbrica de producció regulada i un magatzem de productes amb una capacitat limitada i que cal dosificar la seva utilització. L'haver arribat a la Lluna és una conquesta que demostra la potencialitat d'uns cervells, però, entenem que, mes intel·ligent seria aquella comunitat que, amb cura, sense tants neguits —encara que marginant la ganduleria— hagués arribat a assolir el benestar social i comunitari, donant a cada home, pel sol fet d'haver nascut, la garantia d'una pau i responsabilitat, amb un realisme poètico-sensible que fós capaç d'establir un patró sa de cor i ànima, equilibrat i transparent.

L'engany, entre els homes, se sol pa-

gar car, però desgraciadament, és possible, i, fins i tot, molt freqüent. Voler fer el mateix amb la Natura és una follia. Per això, una bona classificació de la vàlua d'un país, pot xifrar-se en el respecte i estima que té a la Natura

i als seus elements. Mirem sinó Anglaterra, i la nostra veïna França, on el moviment ecologista arriba a tenir tanta força, àdhuc política. Si haguéssim de classificar la nostra Espanya sota aquests patrons, on la posaríem?

Causa del desequilibri en el Binomi Home - Natura

La complexitat que aquesta temàtica comporta, és ben clar que no pot, tan sols, exposar-se, en un article. Diguem almenys que, segons s'accepta, cap nació no pot aixecar la senyera victoriosa de tenir resolt aquest greu problema.

El creixement demogràfic; la industrialització, amb la contaminació que comporta, la degradació del medi ambient i l'esgotament dels recursos naturals; les escombraries; etc, en són factors decisius. Tinguem tan sols en compte que, segons diuen, l'any 1600 el nombre d'éssers humans era sols de 500 milions; en l'actualitat s'ha de multiplicar aquesta xifra per set, amb probabilitats de doblar-se en menys de mig segle. A més a més, una gran part de la Terra era pràcticament verge i avui s'ha ocupat massivament, estructurant una densificació totalment irracional que afecta el cos i l'esperit. Com a conseqüència, —entre moltes d'altres— d'aquest fet, és l'augment del biòxid de carbó en l'atmosfera, que pot arribar, l'any 2.000, a un 20 %.

El consum de peix, per exemple, que el món extreu del mar es d'uns 60 milions de tones mètriques a l'any i, segons certs biòlegs marins, el màxim podria xifrar-se en uns 100 milions de tones mètriques. Les despulles de la tecnologia que es converteixen en escombraries i, per tant, en elements conta-

minants, es calcula, tan sols als Estats Units d'Amèrica, en: 142 milions de tones de fum i gasos; 7 milions d'automòbils; 20 milions de tones de paper; 48.000 milions de pots metàl·lics; 26 milions de tones d'ampolles; 3.000 milions de tones de deixalles fabrils i uns 200 bilions de litres d'aigua calenta, més o menys perjudicial.

Els pesticides —crit de triomf prematur de l'agricultura— han estat els responsables de milions de morts d'ocells i del trencament de cadenes biològiques de molt difícil reparació, a part d'efectes, com el del D.D.T., —del que se n'han tirat més de 500 milions de tones— que incapaciten, en un gran percentatge, la fotosíntesi d'algues marines, autèntics aliments dels éssers marins.

A la manca, per aquests i d'altres motius, de la productivitat de les nostres aigües marines, cal sumar-hi uns 500 milions d'hectàrees de terres perdudes per al cultiu a causa de l'erosió, la salinitat i les urbanitzacions; els dos terços dels boscos del món han quedat malparats. Com a conseqüència de tots aquests mòbils desgraciats —seguint la recopilació de dades amb bona fiabilitat—, 150 espècies d'animals ja han desaparegut per l'acció mal entesa dels homes i un miler estan en perill de fer-ho.

ANTONI JONCH I CUSPINERA

De les Bones festes...

Estem a la recta final del cicle festiu nadalenc que, com cada any ha renovat, encara que només sigui per uns dies, els anhels de bona amistat i repetir-nos amablement la ritual frase de: **Bones festes**.

Una vegada hagin passat en Gaspar, Melcior i Baltasar, en aquesta nit de somnis i il·lusions d'infants que fins molts ganàpies també esperen que arribi el 6 de gener, per veure si els portaran el nou model de cotxe, i si més no uns mitjons o mocadors pels encostipats d'aquesta època fredolida, finalitzaran les **Bones festes** i per no descansar serem convocats a les grans Rebaixes d'Hivern a preu de ganga, però abans us volem comentar el que han estat les **Bones festes** a casa nostra:

La Loteria Nacional, la de la «Grossa» que, com molt anys, ens hem hagut de contentar amb ben poca cosa perquè la sort ha estat molt minsa; que sapiguem de les entitats que vengueren apuntacions solament ha tocat a la del «futbol», en canvi l'administració de Loteria del carrer de Sant Roc, ens van fer saber que havien venut els números del centenar del segon premi del 33.475 al 33.480 que han estat premiats només amb setze milions...

Marxa Esportiva, el diumenge 24, al matí contemplarem la demostració esportiva que va iniciar-se en el Pavelló esportiu i que els quatre-cents i escaig de participants van recórrer la «friolera» d'uns dotze quilòmetres per la ciutat per a demostrar-nos que l'esport l'hauríem de practicar tots per «amor a l'art».

Concert nadalenc. A quarts d'una del migdia, els claverians de la Societat Coral Amics de la Unió, en el Casal dels Jubilats de la Caixa d'Estalvis de Catalunya, va obsequiar-nos amb una excel·lent cantada de cançons nadalenques sota la direcció del mestre Josep Marqués.

Missa del Gall, va celebrar-se a totes les esglésies, fins a la que es munta i desmunta en el barri de l'Associació de Veïns del Camí Ral.

La de la parròquia de Sant Esteve, va ésser tanta l'assistència que molts i moltes van haver d'estar dempeus tota la «Santa nit». Va predominar en força majoria la gent jove que van trobar un detall de bon gust que el sermó fos curt. La part musical estigué a càrrec de l'organista Josep M.ª Ruera, de Francesc Rovira a la guitarra i del Grup de Flautes Dolces del Col·legi de Música Margall. Al final els fidels foren convidats pel rector Mossèn Joan, a torrons, pastissos secs i pum... pum...

Futbol, Majorettes, Tambors i Cornetes, el matí contemplarem les finals del IV Trofeu del Vallès que la copa «grossa» va anar a Parets que van guanyar a l'equip de Bigues i l'equip organitzador, l'Atlètic del Vallès, va quedar l'últim al perdre amb els de Llíssà d'Avall. Felicitem al grup de Majorettes i la Banda de Tambors i Cornetes, per la seva agradable i vistosa actuació.

Missa de Sant Esteve, en aquesta diada, que abans es feia la Festa Major, a la parròquia va celebrar-se una Missa oficiada per Mossèn Joan i pels germans Joan i Francesc Sagalés i M.ª Ralles, que van fer la despedida de la seva germana M.ª Angels, que fins ara treballava a l'Hospital, que marxarà dintre uns dies a les Illes Filipines per atendre malalts leprosos. Desitgem a aquesta granollerina abnegada que la seva missió tingui bons fruits.

Pessebres i ornaments públics. Dels pessebres, a més del familiar, només hem contemplat el que estava a la Plaça Gran del Barri Bellavista, per tant tenim de felicitar els veïns d'aquest barri.

Els ornaments públics mereix especial menció l'esforç dels Botiguers del carrer Barcelona, perquè els demés de la ciutat, solament han fet uns detallats aparadors, que és ben poca cosa. Possiblement afegeïts amb el «Concurso de Granollers y su contorno».

Dibuixos infantils, solament n'hem vist dues exposicions de dibuixos nadalencs, la dels petits cantaires de la Coral Infantil dels Amics de la Unió i la del Club Natació, que els infants dibuixants fins han fet banyar als 3 Reis...

Sardanes i Concert de la diada de Sant Esteve. A la Porxada, al migdia va celebrar-se una bona ballada de Sardanes, organitzada per l'Agrupació Sardanista, per cert que, ens va sorprendre que no les presidís l'Arbre de Nadal de l'Ajuntament, perquè no hi era com en anys passats.

A la Casa de Cultura, Joventuts Musicals ens van obsequiar amb un bon Concert de Nadal, ens va sorprendre l'actuació de la soprano M.ª R. Vidal i Gisbert, que és d'Allella i té una veu més bona que el millor vi d'aquesta població. De l'actuació del grup de guitarres, us direm que van ser molt atrevits amb el repertori, el formaven les noies Cors i Figuerola i els joves Sala i Marqués. El noi de can Riera va fer sonar amb molta justesa la flauta dolça i la Coral de les Joventuts van finalitzar amb les seves tres interpretacions dirigits per Josep Subiranas.

Fira del Llibre Infantil, a la Porxada els dies 29, 30 i 31, va instal·lar-se una venda de

llibres pels infants, novetat d'aquestes **Bones festes...**, a cop d'ull ens va semblar que hi mancava força el llibre català...

Reveillons, aquesta festa de despedida de l'Any '78 va convertir-se en una celebració casolana creiem motivada per la crisi i també pels preus astronòmics dels restaurants i fondes. De les moltes que veiérem anunciades ens dol haver de dir-vos que la propaganda de l'Associació de Veïns i Grups de Joves del Camí Ral, era de molt mal gust i poc edificant, encara que l'entrada fos sense pagar...

D'ada de Cap d'Any, en aquest primer dia de l'Any Nou 1979, els menuts i menudes juntament amb els pares, avis i tietes, van poguer saludar a Gaspar, Melcior i Baltasar, que tota la tarda estigueren a Can Barbany recollint les cartes i obsequiant amb llaminadures i globus.

Nit de Reis, desitgem a tothom que els Reis d'Orient, que els podrem saludar a la Porxada, abans de la repartició d'obsequis en aquesta nit d'Il·lusió us siguin generosos i us omplenin els balcons...

Observador

Dels cinquanta anys de l'Agrupació Excursionista

Aquesta entitat eminentment granollerina, el dissabte 16 de desembre, en el restaurant de Can Paco de la Fonda d'Europa, en els salons de Ca la Sila, celebrà un Sopar com acte final del Cinquantenari. Coincidiren en aquest sopar quasi tots els presidents que han dirigit l'Entitat en el transcurs de mig segle. Les abraçades dels antics companys d'excursió foren contínues a mesura que anaven arribant. Al final, l'organització convidà a parlar als ex-presidents Salvador Llobet, Josep Font i de Falgàs, Antoni Jonch, Joan Bertran i a l'actual Francesc Sastre. S'excusà de parlar l'ex-president Lluís Fort. Després d'aquests parlaments, l'Alcalde Sr. Francesc Llobet, féu entrega de la Medalla de la Ciutat, i en la seva disertació remarcà l'empremta espiritual que senyala l'esport excursionista als que el practiquen o l'han practicat.

La cloenda d'aquesta trobada de la gent de l'Agrupació va ésser, amb un curt to humorístic, el sorteig entre els assistents, d'una gran quantitat d'objectes donatius de diferents comerços granollerins la qual cosa fou més motiu de companyonia i bon humor que va presidir aquest Sopar del Cinquantenari.

Què és un riu? Amb aquest suggestiu títol el passat dimecres 27 de desembre a la Casa de Cultura de la Fundació P. Maspons i Camarasa, a la nit, va celebrar-se una Conferència a càrrec del membre Manuel Cervera, de la **Secció d'Ecologia del Congrés de Cultura Catalana** qui va passar una sèrie de magnífiques diapositives que donaren una justa i magnífica visió del **Què és un riu?**

Els assistents, per cert no molt nombrosos, van passar una vetlla molt agradable i premiàrem amb un merescut aplaudiment a Manuel Cervera, a qui felicitem pel seu treball interessantíssim per la importància que té en els rius en un país i que tots sabem en el nostre fa una colla d'anys estan completament abandonats.

Entrega de Premis dels Actes socials, el divendres 29 de desembre, a la nit, també a la Casa de Cultura, va tenir lloc l'important acte social d'entregar els premis als guanyadors dels actes celebrats en el transcurs de l'any 1978, pel president Francesc Sastre i la seva muller, que foren els següents:

IV Marxa d'Orientació per Azimuts: Primer: Maria Pamos - Andreu García; segon: Marisol Bolsa - Josep Gargallo; tercer: Carmina Gascon - J. Lluís Torralba; quart: Francesc Morell - Ferran Nogués; cinquè: Julià Lucero - Facó Bolsa; sisè: Teresa Ventura - Núria Grau; setè: Xavier Blanché - Manuel Martín; vuitè: Salud Palomera - Lourdes Montero; novè: Enric Alcaide - Antoni Guzman, i desè: Ignasi Blanché - Francesca Vinyes.

Concurs boletaire: Primer: Antoni Arús; segon: Toni Arasa; tercer: Ramon Marqués; Bolet més gros: Josep Arús; Bolet més maco: Esteve Llopart; Conjunt més interessant: Antoni Agudo.

III Concurs de Diapositives d'Escalada i Alta Muntanya: Millor col·lecció: Marta Estrada. Primer: Santi Lucero; segon: Toni Arasa, i tercer: Agustí Corominas.

V Marxa de Regularitat: Primer: Jordi Icart - Joan Mundet; segon: Teresa Madrid - Paco Bolsa; tercer: Esteve Mas - Joan Barjuan; quart: Esteve Llopart - Daniel Flores; cinquè: Joan Miralles - Xavier Blanché; sisè: Marisol Bolsa - Josep Gargallo; setè: Xavier Berengueras - Josep Arús; vuitè: Teresa Ventura - Ramon Bufí; novè: Emili Díaz - Toni Agudo, i desè: Anna Crusat - Ernest Boix.

Premi per entitats. Primer: A.E. Granollers i segon: C.E. Garriguenc.

Trofeu Cinquantenari de Marxadors: Primer: Paco Bolsa; segon: Josep Gargallo; tercer: Joan Miralles; quart: Joaquim Dabad, i cinquè: Josep Domènech.

També fou obsequiat amb un record en Paco, conserge de la Casa de Cultura, que el senyor Sastre remarcà que era en agraïment a la col·laboració d'aquest modèlic funcionari municipal.

I l'últim premi d'aquesta llarga llista de gent de l'Agrupació, va ser l'entrega d'una placa al dirigent Alfons García i Rojas, per la seva intensa dedicació durant anys difícils per aquesta entitat de veritables esportistes.

S'acabà aquest simpàtic acte amb la projecció d'un documental del Festival Canet Rock i de les diapositives guanyadores del III Concurs d'Escalada i Alta Muntanya.

J. G. S.

Un Institut que m'atueix em desconcerta i m'astora

Sé d'un Institut. En sé molt poca cosa, és cert. En sé anècdotes. Dues en total. Les explico tot seguit, no pel que tenen d'anècdota sinó pel que manifesten d'esperit.

Pels alumnes en qüestió, es tracta d'una situació normal, tant, que els ha sorprès la meua sorpresa.

Potser sóc exageradament sensible, però que m'expliquin, com la cosa més natural del món, que no solament procuren no embrutar classes, dic embrutar no dic destruir, sinó que fins participen activament netejant-les —fent-ne periòdicament la neteja, tutors inclosos—, tot perquè el personal de neteja no dona l'abast i els recursos econòmics per ara no arriben més enllà, no digueu que això no deixi atuit i desconcertat.

Senyors, on som? Fins a on hem arribat?

Aquest Institut és d'abans i està endarrerit o és del futur i s'avança als temps?

Estan alienats aquests alumnes o són revolucionaris conscients? Són una peça de museu o goson fer una experiència pilot? Són una espècie a extingir o són una utopia feta ja realitat?

Senyors, què són ells i què som nosaltres?

Les preguntes no se m'acaben, perquè la sorpresa tampoc no s'acaba amb la neteja. A l'Institut es fuma. Però els alumnes han pres uns acords i els respecten. Fan servir cendrers, fumen a classe, si fa bo i les finestres poden restar obertes, i, en cas contrari, no fumen a classe i ho fan després, al passadís, entre classe i classe.

Com comprendreu, si abans he quedat atuit i desconcertat, ara quedo astorat. No he fumat mai. Per la feina, però, em toca de participar en nombroses reunions de persones grans i responsables. Mai no he vist resolt el problema dels que fumen i dels que no ho fan. Jo, quan arribo a casa, faig pudor de tabac, jo i tota la meua roba. Imagineu-vos com hauré quedat de tabac per dintre.

I ara, té, els alumnes d'un Institut ho resolen com aquell qui res.

I encara em crida més l'atenció l'alegria i la satisfacció que traspuen les seves paraules i les seves mirades, mentre ho expliquen. M'ho explicaven a començament de curs i m'ho expliquen ara tres mesos després.

Entenc que es senten satisfets de les seves conquestes. No és el mateix una conquesta que una reivindicació. Si més no, el clima no és el mateix. La conquesta respira joia i llibertat, fins i tot superació d'un mateix. La reivindicació, vulgues o no, afronta i oblida els propis deures, és a dir, la pròpia responsabilitat. Certa-

ment, no sempre deu ser així, però més aviat hi tira. La reivindicació exigeix que els altres siguin responsables. Creieu, però, que fa més responsables als reivindicadors, sobretot als professionals de la reivindicació sistemàtica?

Vet aquí els meus dubtes i els meus interrogants. Potser se m'aclariran el dia que tingui l'oportunitat de conuiuïre unes hores en aquest Institut. En tinc veritable desig. Potser també aleshores veuré resolt l'enigma que ara em plantegen: Què hi passa, què hi ha, en el nostre Institut, que el faci una avis rara?

Josep Cardús i Grau

GLOSES

El Nadal d'enguany

Avui, dia 23 de desembre, som al llindar mateix de les festes nadal·lenques posat que demà, dia 24, s'escau ser diumenge i, ara com ara, no és dia de treball, almenys en el món cristià.

El 26, dia de Sant Esteve, perilla de perdre, es veu, la seva festivitat. Sembla que des de les altures oficials està decretat que tothom treballi com qualsevol altra jornada. Però la tradició vol que sigui festa i, per més progressistes que ens sentim, mai no farem cap tort a la tradició, si algú tracta d'arrabassar-nos una festa.

Benvinguts siguin, doncs, aquests tres dies seguits de vacances durant els quals deixarem l'aixada o el teler, el martell o l'estilogràfica, sense gaire recança per aquest temporal abandó. Bé prou que després reprendrem aquestes eines, i a pensar s'és dit, en compliment de la maledicció divina. Tot per culpa d'aquella poma del Paradís, lloc que, dit sigui de pas, sempre ens ha semblat, després de l'expulsió dels nostres pares, com una mena d'envelat desmantellat l'endemà de la Festa Major.

Els dies de festa sempre vénen a endolcir-nos la feina, perquè són cada setmana, d'una manera successiva, una esperança, un gaudi i un record que ens trenquen la monotonia del treball, si aquest és massa planer i ensopit, o bé l'enervament o el defici, si és sobrerament afeixugat i ple de maldecaps de tota espècie.

Les festes nadal·lenques tenen un encís especial de què ningú no s'escapa, ni tan sols els esperits indiferents que agafen el posat de no fer-ne gaire cas.

Ens preparem, per tant, a celebrar aquests tres dies que s'han ensopegat seguits, amb l'ànim joiós, propens a assaborir les dolçors que poden ésser-nos com un present inesperat de molta vàlua.

Després de Nadal ve Sant Esteve. Més tard, la festa de Cap d'Any, ja més mundana. I clou el reguitzell festiu la diada dels Reis, per tancar definitivament aquest període tan falaguer amb la jornada gloriosa dels infants que, vulguis, no vulguis, són, a la seva tendra edat, el veritable eix de la família, abans no se'n vagin cadascun pel seu cantó, mai com ara ben aviat, perquè els menuts es fan grans més depressa des que al món governen unes noves forces d'origen desconegut.

Diguem, doncs, per acabar, com les festes de Nadal són les més ben distribuïdes. Ens fan pensar en un metge entenimentat i prudent, gelós de la seva professió, que ens ha receptat unes meravelloses píldores amb aquesta sàvia prescripció: «Preneu-ne una tres dies seguits, però no les deixeu massa de sobte: un cop passats sis dies, empasseu-vos una altra».

I amb aire bondadós ens ha afegit aquest consell: «Tampoc no us farà cap mal si, al cap de cinc dies més tard, en repetiu la darrera dosi».

XIXU

CLASSES PARTICULARS, A HORES CONvingudes, DE TAQUIGRAFIA I MECANOGRAFIA

ES DONEN CLASSES PARTICULARS A TOTA PERSONA QUE VULGUI INICIAR-SE EN FRANCES I ANGLÉS.

CLASSES PARTICULARS, A HORES CONvingudes, PER A PERSONES QUE VULGUIN APRENDRE ESCRIURE BE EL CATALA

TRUQUIN AL TEL. 870 05 86 (DE 7 A 10 DEL VESPRE)

GARCIA CUEVAS

JOIER

Llistes de Boda ■ Regals d'Empresa

Santa Anna, 2 Telèfon 870 04 85 Granollers

LLIBRES
de Regal
Infantils
Feministes
Ecologistes

LA GRALLA **TÈCNIC**
GRALLA

PAPERERIA
Letraset
Taulas Dibuix
Compasos
Caixes de Pintures

Museu, 9 - tel. 87021 82 GRANOLLERS St. Jaume, 50 - tel. 870 97 04

Plaça Perpinyà, 2

antoni
DOTA
sastre

GRANOLLERS

Flors i violes
JOGUINES

Plaça de les Olles, 10 Telèfon 870 24 13 Granollers

font

JOIERIA - RELLOTGERIA

Trofeus
Esportius

Carrer Clavé, 57 - Telèfon 870 13 80
GRANOLLERS

Batlle

MATARÓ - GRANOLLERS

FOTOGRAFIA DISCOS
ULTIMES NOVETATS

**Els divendres tanquem a dos quarts de nou
del vespre,
no esperi a comprar el dissabte a la tarda**

Retalls Bertoluccians sobre «Novecento»

1a. «Entenc un film polític d'una manera distinta a la que s'entén, molest a força d'explicacions que volen induir a una reflexió. Per a mi és una commoció la que deu induir a una reflexió en un film polític». («Nuevo Fotogramas», 1/8/75).

1b. «Per a mi la tragèdia del cinema polític és que la major part de les vegades no té cap efecte, perquè ningú el veu. La meua intenció amb «Novecento» és molt clara: fer una pel·lícula popular, comunicar-me amb un públic el més nombros possible, que eixa immensa bandera roja de les imatges finals s'obri àdhuc als Estats Units...» («La Calle», 28/3/78).

1c. «...«Novecento» és sobretot un film sobre els camperols de la meua regió. Com eren i com són. Els camperols emilians, i d'això te n'adones quan estas aquí, han conservat llur cultura. A l'Emília es descobreix la continuïtat de la tradició popular. No és la ignorància sinó la cultura la cosa que els fa ésser camperols. (...) La por de Pier Paolo Pasolini que el poble es degradi és quelcom que té que veure amb el subproletariat urbà, no amb la gent de la meua regió». (N.F. 1/8/75).

1d. «El film comença amb un llarg estiu que correspon a la ninesa i adolescència dels dos personatges centrals, en un període que comprèn des del 1900 (data del naixement d'ambdós) fins a la fi de la Primera Guerra Mundial. És l'etapa del populisme, el moment en que els pagesos no tenen encara consciència de classe, una edat èpica i lírica. Després vénen la tardor i l'hivern, al llarg dels quals passen 20 anys de feixisme. I és el feixisme el que transforma la manera de contar la pel·lícula, d'aqueix estil èpic i líric anterior a una altre de tipus psicològic. Finalment, la primavera coincideix amb l'acabament de la Segona Guerra Mundial i l'alliberament». (L.C. 28/3/78).

1e. «Les darreres imatges de «Novecento» no són exactament les dels dos vells. Alfredo Berlinghieri, el patró condemnat a mort quant la classe social, es transforma aleshores en el nen que fuu i intenta de nou el joc de posar el cap sobre els rails. I hi ha un talp que surt de la terra, com a expressió del vertigen del temps. I el tren que s'acosta, que va a decapitar al patró, és el mateix «tren roig» que al 1908 portà els nens camperols a Gènova, en els dies de la primera gran vaga agrícola... I així, d'aquesta manera, el cercle es tanca». (L.C. 28/3/78).

1f. «La meua pel·lícula podria fàcilment continuar fins a l'infinit. Ara per-

tany a ma vida, com una part d'ella, i com a tal és part de «l'argument» de ma pròpia vida, que serà la seva conclusió» (N.F. 16/7/76).

1g. «'Novecento' és una obra marxista, totalment socialista amb la lluita de classes dels pagesos emilians i, tanmateix, està produïda amb capital de tres grans multinacionals nordamericanes: la United Artists, la Fox i la Paramount (...) Contradicció? Doncs es clar, «Novecento» es un monument a la contradicció en que es troba avui tot director quan fa una pel·lícula: la contradicció entre l'art i els diners. Jo el que he fet ha estat posar-la mes palesa, més evident, sense per això renunciar ni a un matis de la meua ideologia». (L.C. 28/3/78).

1h. «Totes les pel·lícules es comencen partint d'un mateix. Totes les que ne fet em semblen desesperadament autobiogràfiques. Però quan les veig de nou avui, em sembla que la qualitat autobiogràfica ha desaparegut per complet, s'ha consumit, i que això acaba fent una pel·lícula. Si, al principi, sempre hi ha la memòria i l'experiència personals, llavors la pel·lícula crema tot el que hi ha darrera. Existeix per sí mateixa» («Dirigido por...», maig 78).

2. Poca cosa més a dir. «Novecento» (la traducció més aproximada del qual és «Segle XX» i no «1900» com han totut a tot arreu) és un film «kolossal», un xic pamfletari i molt maniqueu, que beu de ronts viscontinians o eisensteinians o jansonians, amb una fotografia i música esplèndides degudes, respectivament, a Vittorio Storaro (habitual a les darreres obres d'en Bertolucci) i a Ennio Morricone (sembla mentida que hagi fet una música tan bella, havent fet abans nombroses barbaritats en spaghetti-westerns i demés).

Dividida en dues parts o, més ben dit, en dos actes i amb una durada total de cinc hores i mitja, «Novecento» és un film per a la història on Bertolucci demostra ésser un dels homes actuals més dotats i privilegiats pel setè art. Com a petita evidència, cal dir que a tota la pel·lícula hi ha un sol i únic «zoom» a la penúltima seqüència: tremola Lazarov!

*Per la transcripció i demés
Lluís Bauxell*

Nota. — «Novecento» es projecta en el Principal. Fins el diumenge dia set la primera part; el dia vuit les dues parts al preu d'una «para complacer a los amantes del cine» com diu més o menys l'exhibidor;; fins el diumenge catorze la segona part. Dues qüestions: a) per què una part quinze dies i l'altra una setmana?; b) això de complaure als amants del cinema és en pla de conya, o no?

Agenda

Dissabte 6 i Diumenge 7

Cinema

ASTORIA

Simbad y el ojo del tigre
Mister Quild

MAJESTIC

Donde hay patrón..
El último pistolero

MUNDIAL

Salón Kitty
Juego de tres esposas liberadas

PRINCIPAL

Novecento (1900)

Exposicions

Museu de Granollers

Cartells anglesos i nordamericans
Exhibició Peces del Museu
Matí, de 11 a 2 - Tarda, 6,30 a 8,30

Sala Sant Jordi de la

Caixa d'Estalvis de Catalunya
Armand Muntés, pintures a l'oli
Matí, de 11 a 2 - Tarda, de 7 a 9

A B, Galeria d'Art

Sala A - Cesc, dibuixos i pintures
Sala B - Cruaños, pintures
Matí de 11 a 2 Tarda de 6,30 a 9,30

Sala Caixa Laietana

Carmelo Ibargüengoitia
Olis, aquarel·les, dibuixos
Horari feiner de 7 a 9
i festiu de 12 a 2 i de 7 a 9

Sardanes

Diada de Reis - A les 12

Església de Palou

Futbol

Diumenge, 7

Camp C. D. Granollers - A les 10

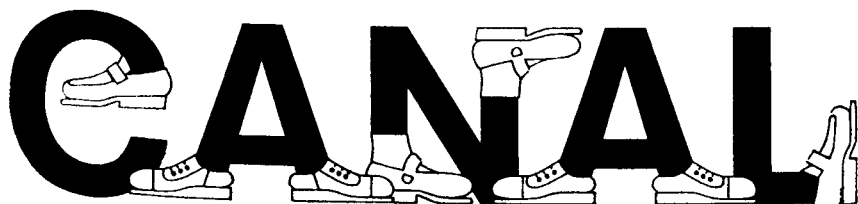
Final del Torneig
Infantil del Vallès

A les 11,45

Granollers - Vilafranca

Handbol

Matí, a les 11 i a les 12,15
Arrahona - Granollers

CALÇAT INFANTIL I JUVENIL

ANSELM CLAVÉ 46
GRANOLLERS
TELÉFON 8708560

**¿POR QUE NO ENTRAN A VER
DE CERCA LA NUEVA COLECCION?**

Descamps. Coordinados en ropa de casa style Primrose Bordier.

boutique
DESCAMPS

SANTA ESPERANZA, 14